

VADÁSZ- ÉS VERSENY LAP.

Szombat, octóber 30.

30. SZ.

Második évfolyam 1858.

Aradi lóversenyek.

Intézők : b. Simonyi Lajos, Csernovits Péter, b. Atzél Lajos, Tóth Lajos, Bánhidy Antal.
Pályabírák : Bohus János, gr. Almásy Kálmán, Návay Tamás. **Teherre ügyelők** : b. Atzél István, Bíró Kálmán. **Indítók** : Csernovits Arzén, Bohus Zsig. **Pályarendező** : Markovits Mór

Az aradi versenyek jövőjére nézve múlt évi tudósításomban kis elbizakodással kifejezett azon remény, hogy e versenyek évről évre nagyobb kiterjedést, számos és tartós anyagi segédeszközöket nyerendnek, tökéletesen valósult a tetteleg közreműködők részvétét tanúsítja azon körülmény, hogy a helybeli és közelvidéki igen számos tenyésztők között, több távolvidéki vendéget, a versenyek két matadorját, Kinsky Octáv és ifj. Batthyány István grófokat, továbbá gr. Szápáry Ivánt és gr. Schmettow testvéreket láthattuk ; a nézők, daczára a meglehetősen magas áraknak minden helyet elfoglaltak, — az új állvány még csak tervben létezett, és a 35 páholy már ki volt bérelve ; a 312 zártszékjegy az első hirdetés közzétételével elkelt, a földszin és nyílt kör minden részeiben megtelt.

Versenyterünk e lapok olvasói előtt még kevéssé leendő ismerve s azért mielőtt a verseny részleteire térnék, annak rövid topographicus leírását kísérem meg.

A város éjszak-nyugoti részén a központtól rövid negyed órányira a vaspálya indóházától pár percznyi távolságra fekszik, meglehetősen összenyomott ovál kört képez ; körmérője egy angol mfd. — talaja felszántott gyeper s így a jelen száraz időben is igen jó ; — a város felé fordult részét kertek, túlról pedig szántó földek környezik.

A kör déli oldalán izletes sztylben emelkedik a néző hely ; — múlt évben pár lóczáról, hintóról, szekérről, vagy a gyepről kísérhettük szemmel a versenyzőket ; — hogy az idén fedett kényelmes páholyokból s az elemek szeszélye ellen védett állvány alól tehetjük ezt, leginkább fáradhatlan pályarendezőnk Markovits Mór ügyesretetének és buzgalmának köszönhetjük. Az új állvány 27 öl hosszú 3 és fél öl széles,

homlokzatát 35 páholy foglalja el, ezek középsője a nyerőponttal szemben a pályabírák számára van fenntartva, — a páholyok mellett egy folyosó fut végig, ezt a zártszékek három sora, ezeket pedig közvetlenül az úgynevezett földszin váltja fel; mind a zártszékek mind a földszin annyira emelve, hogy az előtért elfoglaló páholy-sor a körrenyilő kilátást legkevésbé sem gátolja. — Mint nézőhelyet meg kell említenem a korlátokkal körülfogott „nyílt kört,” az állvány mind két szárnyán mintegy 30 öltre terjedő nyílt helyet.

Az érintett helyeken s azokon kívül a szép szabadban igen nagy számmal ösze sereglett nézőket Gojdinger karmester vezetése alatt álló, fűvőszerekkel rögtönözve felszerelt jó zenekarunk mulattatá.

A nézőhelyek ára: páholy két napra 10 pfrt, — zártszék 2 napra 2 frt, — földszinjegy 1 napra 30 kr. — nyílt tér bemenet 18 kr. —

Első nap, oct. 24.

Pony verseny 1 mfd, tét 5 pft, f. v. f. futhat minden ló, melly nem nagyobb, mint 14 $\frac{1}{2}$ mark.

Gr. Schmettow Rezső id. szürke k. B a n d i	1
Bohus István id. p. h. A r m i n	2
Wagner János 6é. söt. p. k. F a n n y	3

Kezdetben Fanny vezetett, $\frac{1}{2}$ mfdre a szürke; $\frac{3}{4}$ -re a pej előnyomult; a fordulénál az utóbbi kitérni akarván, B a n d i 4 ló hosszával mint győztes jött be.

Császárdíj. 100 db. cs. k. arany 2 mf. tét 25 pfrt. 10 pfrt. bánat. Futhat a birodalomban nevelt minden mén vagy kancza. Teher: 3 éves 120 font; 4 éves 125 font; 5 éves 130 font; idősb 135 font; mén 3 fonttal többet, telivér még 7 fonttal többet, ló melly bármely pályán megjelent 5 fonttal, melly nyert még 5 fonttal többet, a 2-ik ló kettős tételt nyer vissza.

Atzél Péter 4é. p. k. C o r i n n e , ap. Sauter la Coup, any. Abigail 137 f. Benson	1
Id. gr. Batthyány Ist. 3é. sga k. A l i n e , ap. Netherby any. Amazon 132 f. ifj. gr. Batthyány Ist. 2	
Tisza Lajos id. p. k. A l b o r a c k , ap. Lottery 145 f.	Gr. Szápáry Iván . 3
B. Simonyi Lajos 4é. p. k. M i e z i , ap. Scamander, any. Mária 137 f. . . a tulajd.	4
Csernovits Arzén 5é. p. k. P a l l a s , ap. Montreal 130 f.	Sztrohalik J. lovász 0

Crazy Jane bánattal visszahuzatott.

Helyből Miezi vezetett, az izzasztó istálló irányában $\frac{1}{4}$ mfdre Aline vette át a vezetést, utána következett Corinne, Alborack, Miezi, Pallas kitörvén a versenyzéssel felhagyott, az utolsó $\frac{1}{4}$ mfdön Corinne Alinet elhagyva, 3 lóhosszal győztes lett. Idő: 4 p. 30 mp.

Bohus díj. Tiszteletbeli díj, adja Bohus János úr, 1 mf. 50 pfrt. tét f. v. f. futhat minden ló. Teher 150 font; telivér 10 fonttal többet, mén 3 fonttal többet, melly azelőtti évben vadászott 5 fonttal kevesebbet, mellyet tulajdonosa lovagol még 5 fonttal kevesebbet.

Rózsa Ferd. 5é sp. h. V i l l á m , ap. Toss-up, 150 f.	Rózsa P.	1
B. Simonyi L. id. sp. m. L a r i s t a n . ap. Muley Moloch 153 f:	a tulajd.	2
Weinberger N- 5é. sz. h. M a d á r 150 f.	a tulajd.	3

Caprice és Empress visszavonatott.

Canterben indulva Madár vezetett sebesebb futásnak eredve Laristan elől, — a pálya közepén Villám vette át a vezetést az utolsó negyed mfdön a nagyon is kímélt Laristan előnyomulni kezdett, de a már előnyt nyert Villám által — ezzel erősen küzdve — egy fejjel megelőztetett. Idő: 3 p. 35 mp.

Pezsgő díj. Gátverseny 1 mf. három 2 és fél lábnyt magas gáttal. Tét 5 pfrt. 10 pfrt bánat. Futhat minden ló, mely aradi versenytág tulajdona. Teher mint az asszonysági díjban. Urlovasok színeikben A nyertes tartozik a társaságot a versenynapi ebédnél pezsgővel megvendégelni.

Gr. Schmettow Rezső nev. Házy Mihály id. sz. h. B ü s z k e	a nevező	1
Gr. Schmettow Raoul id. f. k. S a t a n e l l a	a tulajd	2
B. Simonyi L. nev. Atzél Péter 5é. sp. m. S c o t c h m a n	Házy M.	0
Atzél Péter 5é fek. k. E r i n C r a z y B o y t ó l	a tulajd.	0

Bánatot fizettek: ifj. gr. Batthyány István, Házy Mihály, Bohus Zsigmond, b. Atzél Lajos, gr. Almásy Kálmán, Blaskovits István, Glatz Béla.

Erin vezetett, de az első gátakadállyal kitörvén megfordított; e körben Büszke a vezetést átvévén, azt végig folytonosan megtartotta; utána jött Satanella 6 ló hosszával. — Scotchman indulás után a pálya közepére tört és a versenynyel felhagyott.

Akadály verseny. 2 mf. 10 ugrás. Tiszteletdíj a tételekből véve. Tét 20 pfrt. fele bánat. Futhat minden ló, mely aradi versenytág tulajdona. Teher: 4 éves 125 font; 5 éves 130; idős 135 font; mén 3 fonttal többet, külföldön nevelt 5 fonttal többet, Angliában nevelt 5 fonttal többet, — telivér még 5 fonttal többet.

Gr. Kinsky Oct. id. sga k. T h e m b y a p. Prince Djalma 135 f.	tulajd.	1
Bohus János nev. b. Simonyi L. id. sp. m. L a r i s t a n 153 f.	tulajd.	2
B. Atzél Ist. id. sga h. D o c t o r a p. Navarino 145 f.	gr Schmettow	0
Gr. Szápáry Iván id. p. k. C a p r i c e a p. Wolfdog 140 f.	tulajd.	0

Bánatot fizettek: Blaskovits Ist., gr. Schmettow Rud., gr. Károlyi Sándor.

Doctor 1 mfdre vezetett; a többi három ló esomósan követte, — e ponttól kezdve Caprice, utána Themby és Laristan a sebes futásban kifáradt Doctort elhagyták; — a 8-ik ugrás után a vezető Caprice megsántulván kénytelen volt a versenynyel felhagyni s Themby, Laristantól egy lóhossz távolságra követve, elsőnek jött be. Idő: 6 perez 26 mp.

Második nap, oct. 25.

Tétverseny. 1 mfd, tét 20 pft, fele bánat, honunkban nevelt 4 éves félvér lovakra: az aláíró kötelezi magát öt egymás után következő évekre, u. m. 857. 58.59. 60. és 61-re, ki csak egy évre ir alá 50 pft tételt fizet. Teher: 120 font: mén 3 fonttal több, mely ló ez évben bármely pályán megjelent, az aradi pályát kivéve, 5 fonttal több, mely nyert még 5 fonttal több.

Bohus János p. k. L u c z i a p. Abraham Newland 120 f.	Mihelyi lovász	1
Vásárhelyi Géza nev. Markovits Mór sz. k. S ó l y o m, a p. Jacktar 120 f. Frank ostorász		2

Bánatot fizettek négyen.

A két ló együtt indult, $\frac{1}{4}$ mfdre Luczi előnyomult s pár ölnyi távolságban folytonosan vezetett; a fordulótól Sólalom nagyobb sebességre felszólítva közeledett, de Luczi 4 lóhosszal meggyőzetett. Idő: 3 perez.

Asszonysági díj. Tisztelet díj, több asszonyság által ajánlva. 3 mf, tét 20 pft, fele bánat. Futhat minden ló, mely aradi vadásztagnak tulajdona és 857—858-ban magyarhoni kopók után vadászott. Teher 5 éves 125 font; idős 130 font; mén 3 fonttal több, külföldön nevelt 5 fonttal több, Angliában nevelt 5 fonttal több, telivér még 10 fonttal több. Urlovasok színeikben. Tétel és bánat az első és második ló között megosztandó, a 3-ik ló tételét menti öt induló esetében.

B. Simonyi L. id. sp. m. L a r i s t a n . . . . . körüljárt

Kesely és Wixen visszavonattak.

Elegyverseny. 1 mfd tét 50 pft, fele bánat : futhat minden ló mely aradi vadásztagnak tulajdona. 3 éves 98 font; 4 éves 105 font; 5 éves 110 font; idős 115 font; külföldön nevelt 5 font, Angliában nevelt 5 font, telivér 10 fonttal többet. Urlovasok színeikben.

Csernovics Arzén 3 é. sga m. C o s s a k ap. Cossack 118 f.	Sztróhalik	1
B. Simonyi Lajos 4 é. p. k. M i c z y ap. Scamander 115 f.	Mihely	2
Bohus Zsigmond 3 é. p. k. T a c k a b o u t ap. Collingwood 118 f, ...	Benson	0
Házy Mihály 3 é. p. m, I r i s h B i r d c a t c h e r ap. Cossack 118 f. egy lovász		0
Gr. Schmettow Rezső id. p. h. M o u n t e b a n k 130 f.	Thoby	0
B. Atzél István 3 é. p. m- L o n g b o w ap. Longbow 118 f.	Moser	0

Uncle Tom visszavonott.

Tackabout helyből $\frac{1}{4}$ mfdig vezetett, a csomóban futó többiektől közelről követve; $\frac{1}{2}$ mfdön túl az idomitást e jelen alkalomra nélkülözött Tackaboutot mind az öt futó megelőzte; $\frac{1}{2}$ mfdön Miczi kezdvén vezetni, de csakhamar Mountebank hátrorozottan előnyomult, Longbow Cossack és Miczi által sarkon követve, a fordulótól e négy ló a legnagyobb sebességgel a fönnebbi rendben közeledett, Tackabout és Irish Birdcatcher hátramaradván; — a nyerőpontot megelőző 2-ik oszlopnál Longbow a nézők láttára betörvén, a betörés után azonnal a Mountebankot csomósankövető Cosack és Mitzihez csatlakozott; — s miután a lovászok bemondása szerint a pálya $\frac{3}{4}$ -én — különben 3 lóhosszával 1-sőnek beérkezett — Mountebank szintén az oszlopon belől lovagolt : Cossackot a pálya-bíróság 1-nek mondá ki; utána egy fejvel Miczi. Megjegyzendő, hogy a programm szerint úrlovaroknak kellett volna résztvenni, közmegegyezésnél fogva azonban lovászok lovagoltak.

Érdekessé tette ezen futást azon körülmény, hogy a versenyzésben résztvevő három 3 éves t v. mén a kis-béri államménésből került ki.

Megemlítendő, hogy az ide útalt magánfogadást 40 db aranyat Csernovits Arzén Cossackje és Házy Mihály Birdcatcherje közt, az első nyerte. Idő : 2 percz.

Mezei gazdák versenye. 65 pft az első, 15 pft a második lónak. Futhat magyarországi mezei gazda nevelte ló, hátán mezei gazdával, nyereg nélkül. Egyszer a pálya körül, 1 mf. azaz 848 öl.

Forray-iratosi lakos Villa Antal 13 é. p. h. T ü n d é r	1
Sz. mártóni lakos Wittman György 7 é. p. h. T u r e s i	2

Futott összesen öt ló.

A programm szerint az 1-ső lónak 50 pft, a 2-iknek 10 pftnyi díj biztosított, aláírás útján azonban 80 pft folyván be, a felosztást a pályabíróság ekkép hátrorozta : 65 pft az 1-ső, 15 pft a 2-ik lónak

Részt vett öt mezei gazda, ezek csomósan indulván $\frac{1}{4}$ mfre Villa Antal, Forray n.-iratosi lakos 13 éves p. kaneczája Tündér kevéssé előnyomulván s e közt mindvégig megtartva, nyertes lón. — 2-ik lónak Vittman György szentmártonyi lakos éves p. her. lova Turcsi jött be.

Vigaszverseny 1 mf. Tét 30 pft. f. v. fizess. Futhat minden ló, mely a jelen évi aradi versenyen nem nyert. Teher : 3 é. 70 f. — 4 é. 80 f. — 5 é. 85 f. — id. 90 f. — külföldön neveltre 5 fonttal, Angliában neveltre 5 fonttal, telivérre még 5 fonttal. ménre 3 fonttal, lóra mely az nap nem futott 5 fonttal több. Aláírás és nevezés félórával a futás előtt.

Gr. Schmettow Rezső id. p. h. tv. Mountebank	Thoby	1
B. Atzél István 3 é. p. m. tv. Longbow	Benson	3
Atzél Péter 6 é. sp. m. tv. Scotchman	tulajd.	3

$\frac{1}{2}$ mfdig Longbow és Mountebank egymás mellett haladtak e ponttól kezdve Mountebank előbbre nyomult, utána Longbow, kevés távolságra Scotchmantól követve; — igen szép futás után egy-egy lóhossz távolságra a főnebbi rendben érkeztek a nyerőponthoz. Idő 2 percz 1 mp.

Akadályverseny. Tiszteletdíj Blaskovits Istvántól 2 mfd. 10 ugrás. Tét 20 ft. fele bánat. Futhat minden vadász ló, mely az aradi vadasztársulat tagjának tulajdona, és a verseny előtt kopók után Magyar- és Erdélyhonban vadászott. Teher 4 éves 125 font; 5 éves 130 font; idősb 135; mén 3 fonttal több, külföldön nevelt 5. Angliában nevelt 5 font. — telivér 6 fonttal többet. Tét és bánat az első és második ló közt megosztandó. Urlovasok színeikben.

Bohus Zsigmond nev. b. Simonyi L. id. sp. m. Laristan 153 f.	tulajd.	1
Blaskovics István id. p. h. Bojtár 135 f.	tulajd.	0
B. Simonyi Lajos 5. é. s. k. Crazy Jane ap. Nagy Károly 130 f.	Markovics Mór	0
B. Atzél István id. sga k Ella ap. Elvas 150 f.	gr. Szápáry Iv.	0

Helyből Ella vezetett, utána ugrásokban haladott Bojtár, — $\frac{1}{4}$ mfdön Crazy Jane előre nyomult, ezt követték Ella Laristan, Bojtár pedig az első akadálnál kitört, de megfordítottván azon átment, — $\frac{1}{2}$ mfdre a főnebbi sort Bojtár által messziről követve megtartották, $\frac{3}{4}$ mfre Ella elől, Crazy Jane által nagyon szorítva, az 5-ik akadálnál ugrás közben ez által megelőztetett. — Az első mfdet megfutván, következő rendben haladtak a néző hely előtt; 1-ső Crazy Jane, fél ló hossz távolságra utána Ella; ezt követték — 4 ló hossza közre Laristan, mintegy 20 ölnyi távolságban Bojtár. — A második mf. $\frac{1}{4}$ -én Crazy Jane és Laristan csatlakoztak, $\frac{1}{2}$ mfdre pedig Crazy Janet is elhagyta, mely a 8-ik ugrás után göröngyös szántásban felbukott, de lovása által kézben tartatván a versenyt újból folytatta; s így Laristan elől, utána Ella haladott, de ez utóbbi is a 9-ik akadálnál hátuljával az árokba esvén a versenyzsből kimaradt; — ezen két bukást Bojtár felhasználván, elejébök ment; — Laristan elhaladva könnyen győzött s ügetve érkezett be, distancirozva Bojtár, ezután 3 ló hossz távolságra Crazy Jane. A leesett lovasok és lovak nagyobb sérülést nem szenvedtek. Idő 6 p. 44. m. percz, 18 másod perczel több mint az 1-ső napi akadályversenykor, e különbséget Doctornak kezdetben igen sebes és Caprice-nak tartós sebes futása — valamint Laristannak másodnaponi mérsékelt ügető beérkezése okozta.

A versenyeknek nemzetgazdasági és anyagi szempontból birálatát avatottabran bizom, — társasági szempontból véve mindenesetre igen sokat nyertünk; — a verseny napokon városunkban még eddig észre nem vett pezsgő élénkség uralkodott.

Záradékol tudósítom önt, hogy gr. Kinsky Octáv a következő 3 évre egy versenydíjat tűzött ki, egy másik — szintén általa indítványozott akadály versenyre pedig szép összevetet kötelezett és két lovat irt alá; — e szép példa által buzdítva több versenydíj-ajánlatok is tétettek, mikről jövőre bővebben tudósítandja önt

Popovics Zsigmond.

Lóversenyek Angliában.

Newmarket, oct. 11—15.

Az őszi versenyek legnevezetesebbikének a „Cesarevitch Stakesnek“ derült ég és friss szellő kedvezett. E versenyben az elébbi nyertesekre szabott külön terhek olly nyomasztólag hatnak ezekre, hogy tulajdonosaik kísérletet sem tesznek velük s így a futást első rendű kiténő lovak megjelenése nem — hanem az teszi a legérdekebbek egyikévé, hogy e másodrendű jeles lovak esélyei ép ez által növekedvén, llyesek igen sokan vesznek részt benne s a díjért e versenyben legnagyobb számú iábor indul. Az idén a nevezett 75 ló közül 35 futott. Emeli az érdeket továbbá az is, hogy a Cesarewitsch angol, francia és amerikai lovak versenye, mellynek eredményét három tenyésztési nemzet dicsvágya feszülten várja. Ez alkalommal Franciaország részéről gróf Lagrange Mademoiselle de Chantilly és Zouave lovai, francia gyepen mindkettő többször nyertes, küzdött a dicsőségért s a 120,000 frankért, mit a csatornán innen egy futással nyerni nem lehet; az amerikai Ten Broek pedig szintén két lóval szállt sikra, mellyeknek egyike a 4 éves Barbarity egy mértőldes kísérleten megverte ugyan Prioressst, de miután az előbbiről nem volt feltehető, hogy nagyobb távolságot hasonló gyorsasággal tartson ki, más részt miután Prioress tavali is megnyerte e díjat, első ízben más két lóval holt versenyben, másod ízben e három közül könnyen elsőnek érkezvén be: ezeknél fogva Ten Broek kijelenté, hogy Prioresssel akar nyerni s számítási tapintatát a következőzés igazolta is. — E verseny kedvence határozottan Roman Candle volt, mellyet azonban tulajdonosa — a reá fogadók nagy boszankodására, a verseny előtti napon megsántulása miatt visszavont. Ekkor Prioress emelkedett kedvencezé s az ismerők azt hitték, hogy ennek csak Mr William Malaccája teheti kétségessé a diadalt. Sokan bíztak még a következő lovakban: Beacon, Black Tommy, Melissa, Zouave, Scribblers, (megjegyzendő, hogy ez Rótschild Scribblersje, nem pedig azon magyarországi scribblers egyike, kik e czímet olly naivúl magokra veszik s bevallják). Annál nagyobb lón tehát a meglepetés, midőn győztesnek Mr Lambert három éves pej méne Rocket (ap. Chatham) jött be, egy fejjel nyervén a holt versenyben másodiknak ér-

kező Prioreess és The Brewer ellen, mely utóbbi némellyek szerint alkalmasint első leendett, ha lovarja — betegségből nem rég lábadván fel — nem lett volna olly gyönge, hogy a verseny végén már majd elájult. Zouave is olly jól és gyorsan futott, hogy az oct. 26-ki „Cambridgeshire Stakes“ czimű s ez évi utolsó nagy díjra azonnal kedvencezé lön. A nyertes Rocket esinos kis rövid ló, kissé magas lábakon áll, jó egyenes hátú, feje nyaka szép, czombjai izomesuklói erősek, csipői keskenyek. Térdei kissé kiállók, de lábai épek, — a futáskor kintinő volt állapota. Sokat nyert reája fogadó első és mostani tulajdonosa s idomárja, ki feltétlenül bizott győzedelmében.

The Cesarewitch Stakes 200 sovereign, tét 25, bánat 13 sov. három éves és idősb lovak számára; a második lóé 60 sov. 75 aláíró.

Mr Lambert Rocket Chathamól 3é. 6 st. 4 f.	Custance	1
Mr Ten Broek Prioreess 5é. 7 st. 9 f.	Fordham	†
Mr Hughes The Brewer 5é. 7 st.	Hughes	†
Mr Read Satinstone 3é. 6 st. 3 f.	Snowden	4

Mr Higgins Leamington 5é. — Mr Parr Odd Trick 4é. — Mr Sutton Black Tommy 4é. Mr Forster Underhand 4é. — Mr Clark Vandermeulin 5é. — Lord Clifden Melissa 5é. — Mr Barber Pretty Boy 6é. — Mr Clark Mr Sykes id. — Mr Bowes Bird in the Hand 4é. — Gr. Lagrange Mdle de Chantilly 4é. — Mr William Malacca 5é. — Little kap. Poodle id. — Mr Ten Broek Barbarity 4é. — Mr Shelley Lifeboat 3é. — Mr Sergeant Physician 3é. — Mr Robinson Julia 3é. — Mr Gully The Grand Secret 3é. — B. Róthschild Scribbler 3é. — Mr Copeland The English Rose 3é. — Mr Osborne Trabuco 3é. — Mr Hughes Worcester 4é. — Gr Lagrange Zouave 3é. — Mr Osborne Honeytree 3é. — Mr Hawkin Atlas 3é. — Mr Dawson Janet 4é. — Gr. Batthyány The Courier 3é. — Mr Payne Turned Loose 3é. — Mr Parker Fearful 3é. — Mr Eyton Bellefield 3é. — Mr Mill Bellona 3é. — Sir J. Hawley Beacon 3é.

Három meghiusult kísérlet után a 35 ló csomóban indult, Malacca legelől, utána mindjárt Scribbler, Turned Loose és Zouave, a többi meglehetősen együtt, kivéve Pretty Boyt és Bird in the Handot, melyek rögtön maradoztak. A pályatér elején lévő mélyedésnél Scribbler vette át a vezetést, Janet pedig megbotlott s minden esélyét veszté. A dombnál Zouave ment előre s véle Malacca, Rocket, Barbarity és The Brewer képezte a homlokvonalt, utánuk pár lóhossznyira a középsők közt Prioreess és Satinstone futott, melyek — a kötelekhez közeledvén — előre nyomultak, míg Scribbler, Malacca és Zouave visszaestek, Brewernek engedve a vezetést, melyet ekkor Rocket és Prioreess hatalmasan nyomni kezdett. A végverseny gyönyörű volt e három ló között s az utolsó másodperczig feszültségben tartá az érdekletteket; a nyerőpontnál Rocket előre dugta fejét s annyival nyert, a második helyért Prioreess és The Brewer holt versenyben érkeztek be; Satinstone negyedik lett, öt lóhosszal utána Zouave ötödik, The Courier hatodik, következtek Turned Loose, Beacon és Scribbler, a többi hosszú közükben egymástól, Janet utolsó, Leamington letört. Tiszta nyeremény 1600 f. st. — Távolság: $2\frac{1}{4}$ mfd és 16 öl. Idő: 3 perez 55 másodpercz.

E versenyszak alatt ment végbe Mr Ten Broek amerikai tenyésztőnek multkor említett két magánfogadása, mindkettő azonban bánatfizetéssel végződött; az egyikben az amerikai Babylon fizetett 50 sov. lord Chesterfield Telegramjának, a másik-

ban Prioress kapott 200 sov. Beadsmantól, a Derby nyertese lábbaj miatt nem futatván Sir J. Hawley lovai egyáltalában rossz állapotúak valának ez idő szerint, minek következtében e legjelesebb tenyésztők egyike, ki a tavaszi és nyári versenyeken annyi díjat besöpört, Newmarketen most egyetlen versenyt sem birt megnyerni, bár öt lova futott.

A szerenese ellenben azoknak kedvezett, kik iránt az eddig mostoha volt; jelesül lord Glasgownak három lova lett győztes, egy ízben lord Ribblesdale Happy Landja ellen, melly a Cesarewitchre nevezve sok kilátással birt s e megelőző kettős versenyben letört; továbbá az amerikai érdek képviselője Ten Broek is négy ízben győzött a következő lovakkal: Woodburn Glencoetól magánfogadást nyert Bedford hg Harryja ellen; Orianda Cossacktól; Barbarity Simoomtól és a 3 éves Mimosaelegyversenyt.

A két éves lovak versenyében nyertek: Mr Willson sárga kanczája Teddingtontól; Mr York Speakerje Filberttől; és lord Palmerston Romsey méne The Flying Dutchmantól, melly 12 futótárs közt ért be elsőnek. Az ex-ministerelnök rég nem vett részt a versenyekben s némileg feltűnő, hogy épen akkor jelen meg újra a gyepeken, midőn lord Derby arról lelépni készül. E győzelme után a zöld test és narancsszín sapka hihetőleg ismét gyakrabban látható lesz a sorompók közt.

Keletindiai tigrisvadászat.

(Vége.)

April 9-én Little barátom nagy veszélyben forgott. Egy tigris nyomozásakor halankal haladva a sűrűségben, egyszerre egy utunkban fekvő bokorra bukkantunk, melly alatt gyönyörű nőstény tigris fektött. Az előlmenő Little majd bele botlott, midőn a Bheelek egyikének füttye figyelmezteté őt, mire megállott s az alvó állatot megpillantá. Rögtön néhány lépésnyire hátrálánk s a szép szendergőt golyóinkkal költöttük fel. Felszökött, de habozva a veendő irány felett, rögtön elejtetett.

Egy héttel később, ismét sebesült tigris közelgett lassú léptekkel felénk. Lőtünk reá, de nem találtuk; a fegyverdurranásokra egy iszonyú nagy medve bujt elő barlangjából s bámúlva nézett szét. Két golyóval köszöntök őt s anélkül, hogy tovább törődne vele, tigrisünkre folytatók a vadászatot, mellyet utólértünk s el is ejtettünk. Időközben a boszankodó medve csendesen és észrevétlen kísért minket s épen reánk akart ugrani, midőn embereink kiáltásai e váratlan rohamra figyelmeztettek. Azonnal visszafordulván, négy golyót lőttünk a maczkóba. Az okozott fájdalom miatt hátulsó két lábára állott s első lábaival göresösen ragadott meg egy fiatal fát, összetörte s azzal maga is hátra zuhant. Ekkor néhány új lövés kivégezte őt. Nagyságára valóságos szörny volt.

Néhány nap mulva méhraj szállotta meg tanyánkat s tovább vonulni kényszer-

ritett, azonban mindnyájunkat kegyetlenül összeszúrt, még állatainkat is. Egy kecskénk beleveszett.

Három havi táborozás után visszatérvén nemuchi tanyánkra, ez idő alatt huszonnégy tigris ejténk el s tizet megsebesítünk. Két párduczot és kilencz medvét is lőttünk, nem számítva a sebesülteket.

1852-ki táborozásom mart. 16-án nyílt meg. Ezúttal egy más barátom, Elliot dsidástiszt, volt társam. Az első napokban mindössze egy hyénát és egy hiúzt lőtünk; mart. 21-ét azonban komoly esemény jelölte.

A szomszéd falukból összeszedett mintegy negyven emberrel egy sűrűséget kuttattunk át, mely azonban nem látszott eredményt ígérni s mi fegyvereinkkel kis fák ágain ültünk, midőn hajtóink hirtelen egy szép nőstény tigris vertek fel s ez lassú léptekkel közelgett felénk. Mi meg sem mocceztunk, hogy a tigris egészen közeliünkbe jöjjön; de hajtóink egyike, meglepetésünktől felve, fennhangon kiáltva intett vigyázatra. A tigrisnek sem kellett több, hogy menése irányát megváltoztassa, rögtön másfelé fordult s nekünk alig volt időnk fegyverünk első csövét reája sütni. Ordítást hallatott, kapott sebe jeléül s a legnagyobb sűrűbe rohant, hol csak messziről láthatók, de ily nagy távoból nem lőhattunk reá. Mialatt nyíllást keresnénk, riadt pávahangok hallszottak s ugyanazon pillanatban egy tigriskölyök mutatkozott, melyet én első lövésemmel elejték, de mely a bozótba mászva úgy elrejtőzött, hogy hulláját csak harmadnapra találtuk meg.

Ezen újabb boszantó dolog olly türelmetlenekké tőn, hogy több hével mint ovatossággal fognánk a nőstény tigris üldözéséhez. — A főnebb leírt rendű rohamoszlopban s háromszáz lépésnyire folytonos vérnyomokon haladva mentünk át a sűrűn és nyílt tere értünk ki, hol minden nyom megszűnt. Hasztalan másztak embereink a legmagasabb fák tetejére — sem a fűben sem a bokrok közt nem láthatnak semmi mozgást. Elliot és én mintegy húsz lépéssel előre mentünk s szemeinkkel az előttünk fekvő közeli tért vizsgálók, midőn egyszerre dühös morgás lőn hallható s a tigris egy fűfedte gödörből kiugorva, telhető gyorsasággal szökelt felém. Alig hogy időm maradt két vagy három lépésnyiről puskám mindkét csövét reája sütni. A durranás, a füst s talán a vett seb más irányt adott rohamának s ő egy bámulatos ugrással Ellioton termett, mielőtt ez fegyverét arczához emelhetne volna. Mindez villámsebességgel történt. A vadállat földre teríté s gyömrözte a szerenesétlen Elliotot. Shikarreem nagy nyugalommal s lélekéberséggel nyújtá át két tartalék fegyveremet. Az elsőnek két csövét rögtön kilőttem, de ekkor várnóm kellett, mert a tigris szegény elájult társam karját fogván szájába, a gödör felé vonszolta őt. A tigris agyán kellett találnom, mert semmi egyéb seb nem lévén halálos, dühét más csak növelte volna. Utána mentem tehát, várva a lövés kedvező pillanatát s ez végre kínálkozott is. Miután vagy háromszor sikertelen czéloztam, a negyedik czélzásra lőttem, golyóm a tigris agya tetejébe hatott s az állat zsákmányára rogyott össze. Másodszor arasznyiról lőttem fejébe s ekkor Elliotot lábainál fogva húztam ki az őt már már agyonnyomó teher alól.

Embereim dühös ingerültségben valának. A tigris rohama visszariasztá őket,

de látván a történeteket (kivált midőn a tigris holtan hevert) visszatértek s lándzsákkal, kardjaikkal, botjaikkal vitézül döngették a hullát.

Ezalatt Elliot visszanyeré eszméletét s vizet kért. Egy turbán vásznával békő tőzém összemarczangolt karját, embereink pedig lombos ágakból nyugágyat fontak, mellyen aztán Rajghurig vitték őt. Hála Istennek, sebe nem volt halálos. Szerencsére a tigris körmeit, mellyeket fejébe akart vágni, puskája agya fogta fel s ezen ma is látható a borzasztó vágás nyoma.

Kellő gondviselés alá helyezve Elliot barátomat, folytatni akarám vadászataimat, de ezekben egy ideig kitartó esőzés gátolt meg. A tigris ilyenkor mindenütt talál vizet s ezenkívül nem félti rendkívül érzékeny talpait az égető sziklalemeztől, mellyet a nap forró sugara izzóvá tesz: mihez képest elhagyja a nyirkos sűrűségeket és szirtmagaslatok közé megy, hol csaknem lehetlen a vadásznak őt meglepnie. Az esős idő alatt tehát medvére vadásztam s egyetlen napon négyet ejtettem el. A medvevadászat nem olly könnyű, mint az ember képzelné. Sok golyót elvisz e hatalmas állat s megtámadójára gyakran visszafordul. Magam is nem egyszer szaladtam meg előle. A környékbeliek nagyon félnek tőle s nem hiába, mert alig van ember, ki körmeinek nyomait ne viselné. Húsát, bár ez jócskán szívós, itt eszik s jó ízűnek tartják.

Kiderülvén az ég, első vadászatom életem legnagyobb hevélyét nyújtá. Több órán át siker nélkül hajtottam meg egy sokat ígérő sűrűt s nyugodt, csendes léptekkel valék visszatérőben sátorom felé, midőn az útkanyarulatnál mintegy nyoleczvan lépésnyire szép tigrist láttam meg, melly éppen egy pocsolyából ivott. Rálöttem fegyverem mindkét csövét s találtam őt, mert azonnal ordítva szökelt a magas fűbe, mellyen túl alacson fa állott, hol én állást vehettem. Három fegyvert vevén magamhoz, nagy kerüléssel a kiszemelt pontra értem. Embereim ekkor a magas fűvet kezdték meghajtani s felém szoriták a tigrist, melly csakugyan kimászott a fűből, engem azonban rögtön észrevett a kiszáradt fának egészen lombtalan ágai közt. Mielőtt visszafordulhatott volna, fejére löttem, mire megtántorgott, de egyensúlyát visszanyerve, iszonyatos szökéssel a fűbe visszaugrott s a hajtók felé fordult. Embereim, ezt előre látván, a lövés hallatára a közeli fákra másztak s kis vártatva kiálták, hogy már nem látják az állatot. Senki sem tudta, hova bűjt. Leszálltam a fáról s a helyet, hol a vad megállott, véresnek találtam. A füves tért megkerülve találkoztam embereimmel s éppen tanácsot tartottunk, midőn őrszemeink egyikének intő fütyyére körülnéztem s a tigrist a fű szélén, tőlünk harmincz lépésnyire láttam meg. Terhesen sebesültnék látszott; feje egész a földig lógott. Azonban nem akartam rálőni, mielőtt szétszört embereim össze nem gyülekeznek — s ezalatt tigrisem a fűbe ment vissza. A fák tetejéről nem lehetett látni őt. Alkonyodván az idő, legjobbnak találtam a fűmezőt két oldalról meggyújtani. Az égés mindkét részről terjedett s a két lángvonalt csak csekély köz választván el egymástól, a tigrist már veszve hittem s bőrének megmentésére kísérletet teendő közeledtem. Alig léptem azonban néhányat, midőn a tigris eléugorva, iszonyatos ordítással dühösen reám viesorodott. Soha sem felejttem el e pillanatot: mintha villanyütés rezgett volna rajtam végig, lábam hegyétől hajszálaim csucsáig. Jóformán csak találomra löttem, mert már nagyon sötét volt s a füst majd megfojtott. Hál' Isten, a tigris a lángokon át visszaugrott s eltűnt.

Másnap megtalálták hulláját; alkalmasint ez is emberevő — s ugyanaz volt, mély egy év alatt a szomszéd falubeli lakosok közül hármat négyet vitt el.

1853-ki táborozásomhoz nagyon korán kezdtem. April végével három barátom esatlakozott hozzám, közöttük Little hadnagy, kiről már szoltam. Mindegyikünk három darab kétesövű fegyverrel volt ellátva, úgy hogy ha együtt valánk, huszonnégy-szer löheténk új töltés nélkül. Nem volt olly nagy és dühös tigris, melly közelünkbe kerülvén, menekülhetett volna. Egy sűrűségnek öt felvert tigrise közül egy napon hármat ejtettünk el s a másik kettőt megsebeztek.

Május 3-kán dämvadakra mentünk egy erdőbe, mellyben a megelőző napon tigrisnek vagy medvének legkisebb nyomára sem akadtunk. Minthogy eszerint semmi komolyabb eseményt nem várhattunk, elváltunk egymástól s mindegyikünket két Bheel kísért, vizet és tartalékfegyvereket hozva utánunk. Little és Lock egy kétfelé váló alacsony sziklagerinczen haladott előre az erdő jobb oldalán, Forbes balra tartott, én a középvonalon mentem. Már több mint egy mértföldnyi tért hagytunk hátra, időről időre lövén a dämvadakra, midőn egyszerre tompa ordítás hangzott fel. Little és Lock egy alattok fekvő barlangból szép tigrist láttak ki- s az erdőbe ugrani. Löttek reá, de nem ejték le s rögtön kiáltanak, vigyáznék magamra. Én hallám az ordítást, de valamelly vén medvétől származónak hittem s miután a sűrűség miatt hatvan lépésnyire is alig láthattam, tévedésem csak akkor derült ki, midőn a tigrist a bokrok alól a hely felé szökelleni láttam, hol én két Bheelemmel állottam. Az állat magasan feltartott farkkal, kimeredt körmökkel s borzasztóan ordítva jött. Alig értem reá meghagyni embereimnek, hogy némán állva meg se mocezanjanak. A tigris mellettünk suhant el s alig volt túl rajtunk, midőn első golyómmal leterítém. Azonnal felkelt s reám szegzé tekintetét, második golyóm azonban fejbe találta s arra birta őt, hogy változtatott iránnyal Forbes felé fusson. Ez ép e pillanatban kiáltott reám, kérdeve mire löttem? E hangra a tigris újra más irányt vön s ez nagy szerencse volt, mert perezh múlva Forbesre bukkant volna, ki a találkozásra nem lévén olly készen mint magam, könnyen bajba jöhetett volna.

Nem sokára összegyültünk s a tigris nyomán járva egy pásztor jött elénk és panaszlá, hogy tehenei egyikét megfojtá a tigris, melly erre rögtön eltűnt. Minden törekvésünk mellett sem lehetett többé reá akadni.

Az imént mondottakbúl kiténik, milly szükséges India sűrűségeiben a tigrissel való találkozásra minden perczen készen állani. Ha derék kísérem nem maradnak tellyes nyugodtan mellettem s menekülési kísérlet végett csak meg is mocezanak: a dühös vadállat bizonyosan megrohant volna minket. Ezenkívül öltönyeink sötétes színe is járult ahhoz, hogy észrevétlen maradánk.

Május 6-án éjfél tájban, midőn a nap fáradalmait jótékony álomban pihennők ki, kis tanyánkon hirtelen ijesztő zaj keletkezett. Mindenki talpra ugrott a baj okát kutatni s kitént, hogy egy vakmerő párduez eseléideink közepette ölt meg egy kecskét, de nem vihethvén el a czövekhez kötöttet, sátram mellett pórázon tartott két agaramra rohant s ezeket a sűrűbe vitte magával. Üldözésére keltünk s rövid időn zsákmánya odahagyására kényszerítők; az egyik eb azonban, mellynek agyát összezúzta, már ekkor hulla volt; a másiknak csak ijedségébe került a kaland. A párduez

ereje valóban bámulatos. Ez esetben két olly kutyán vőn erőt, mellyek már nem egy farkast győmröztek le. Továbbá, a párduez sötétben jobban lát mint bármelly más ragadozó s ez éjjeli vakmerőségét nagyban növeli.

Három barátom mindig velem volt s e szám előnyt nyújtott a tigrisek ellen folytatott harezainkban. Egyszer azonban ezen előny daczára is egy tigris majd kifogott rajtunk. Ez valósággal roppant nagyságú s erejű állat is volt. Több órája vadásztuk s többször lőtünk is reá, mi azonban csak élénkebbé s vadabbá tette őt. Végre öszpontosultunk és sikerült vele „egész ütegünk tüzet“ éreztetni. Eleinte ingadozni látszott, de aztán egyszerre megfordult s egész dühhel jött reánk. . . Minden fegyverünk ki volt löve! Három barátom ritka ügyességgel, mellynek erélye egyéb-iránú könnyen megfejthető, közeli fákra mászott fel; én azonban nem látván hirtelen közelemben olly fát, mellynek magassága megvédhetne, egy bokor alá rohantam és rejtőztem el, meg sem mocezanva s várva minden pillanatban a tigrist s vele a halált. . . Szerencsémre a tigris figyelmét fáramászott társaim kötötték le s ő a fák körül forogva dühösen hánytva vetette farkát és lángszemekkel mérte az őt ellenségeitől elválasztó távolságot, ostromállapotban tartván ezeket egy ideig, melly nekem igen hosszúnak látszott. Végre még is belátván tehetlenségét, távozott és ismét nagy szerencsémre, nem az én rejthelyem, de a sűrűség felé, honnan eredetileg jött.

Aggódó barátim nevémet kiáltozák, de volt eszem nem felelni nekik, nehogy a tigrist magamra uszítsam. Csak midőn ennek a sűrűségbe tüntéről értesültem, bújtam elő menhelyemről és sietve tölték újra fegyvert.

Hajtóink esatlakoztak hozzánk, de a nap már alkonyodott s különös! a tigris, mellyre mi negyvenkét golyót lőtünk, semmi vérnyomot sem hagyott maga után. Másnapra kellett halasztani üldözését vagy inkább hullája felkeresését, mert nem kételkedtünk, hogy halálra van sebezve.

Hajnalban tegnapi vadászatunk színhelyére mentünk vissza, s megkezdők a sűrűség átkutatását. Semmit semtalálván, más bozótba mentünk át s itt vérnyomokon két mértföldnyire haladtunk egy mély árokig, mellyet több izben átkeresvén, egyszerre két lépésnyire előttünk láttuk meg tigrisünket — egy bokor alatti nyirkos gödörben holtan elterülve. Ezen esemény előre látható levén, szétszórtan s nagy ovatosság nélkül mendegéltünk; Little még egy corinda nevű bokor bogyóit is szedte. És im egyszerre a tigris fülének gyöngé mozdulását veszem észre. Nem múlt még ki tehát! Halkan intek társaimnak; pár lépést hátrálunk s ekkor mindnyájan egyszerre lövünk. A tigris még egyszer feltápáskodott s ugrásra készült, de második esővünk golyói felbuktatták s kivégezték őt. Bőre lehuzása közben tapasztaltuk, hogy tegnap tizenkét sebet kapott, mellyeket a fajabeli állatok módjára úgy kinyalt, hogy a sebek körül minden szőr kikopott. Midőn elejtettük, félig vízben feküdt, kétség kívül a szenvedett fájdalmak enyhítése végett.

Junius 12-én tizennégy tigris, egy párduez és két medve bőrrel tértem vissza hadi szállásomra.

Rice Vilmosnak 1854-ki hadjárata a tigrisek ellen nem kevésbé volt háladatos mint a megelőzők, mert tizenhatsz medve, párducz és tigris halálával végződött. Vadászatai folytatását azonban némelly kis hindu hercegek méltatlan eljárása gátolta meg, kik a tanusított ügyesség és bátorság miatti irigykedésükben s hübéri jogaiknak az angol tiszt általi csorbitásán boszankodva — ennek kitévő fegyvereit ellopatták. Ez hamarjában pótolhatlan veszteség volt. Nem sokára ezután Rice az orosz elleni háborúban vőn részt s elhagyta Indiát, minélfogva nem létesíthette tervét, melly szerint jövő évben Guzzerat orosz-lányai ellen készült. Reméljük azonban hogy e hadjárat csak elhalasztva van.

Sportirodalom.

XII. Gunnery in 1858; a Treatise on Rifles, Cannon and Sporting Arms, explaining the Principles of the Science of Gunnery, and describing the newest improvements in Fire-arms. By William Greener. London: Smith elder and Co. 1858.

Az angolul olvasó vadászoknak ajánljuk e könyv meghozatalát, melly a löfegyvernek minden neméről, az e körben tett újabb találmányokról és javításokról, a különféle minőségű lőpor összehasonlított horderejéről, a fegyvereső vasának s magának a fegyveresőnek készítéséről — szóval a fegyverműipar jelen állapotáról 450 lapon tüzetesen értekezik. Megrendelhető Geibel és Ráth Mór pesti könyvárosok által. Egyes érdekesebb kivonatokat e munkából lapjaink jövő évi folyama fog közölni.

XIII. Herrn Rarey's Pferde Bändigung, im Lichte ihres praktischen Werthes. Von einem höhern k. k. Offizier.

Rarey lőszelidítési modorának kellő világitásba helyezésén s e modor czélszerűtlenségének bebizonyításán kívül e 64 lapra terjedő munka a háts és a hámos lónak betanításáról mond el sok helyes utasítást. Kapható minden pesti könyvárnál. Ára 30 p. kr.

XIV. Praktische Belehrungen über den Hufbeschlag. Von William Miles Esq.

A lópatkolás újabb módja, mellyről ezen angolból fordított kis munka értekezik, olly czélszerűnek bizonyult be, hogy azok, kik azt megkísérlék, a régi modorral végkép felhagytak. Magyarra fordítását a szükséges rajzokkal nem sokára — s talán e lapokban is közölni fogjuk.

XV. Az afrikai orosz-lán vadászat. Saját tapasztalata után írta Gévárd Gyula.

Gévárdot „az orosz-lánölöt“ lapjainkból ismerik már olvasóink. E könyv, mellyet Vajda János francziából fordított s Ráth Mór négy színes nyomatú képpel kiadott, a bátor vadász élményeit írja le, mellyeknek feszítő érdekű vázlata általános

érdekű olvasmányt nyújt. 168 lap, ára 40 pkr. A fordító jónak látta Gérard újabb vadásztényeit e lapokból átvenni; mi viszont a ford. előszavából közöljük a következő — Gérard egyéniségére vonatkozó helyet:

„Gérard már 1855-ben több mint 25 oroszlánt ölt meg. 1853-ban Párisban ünnepeelt hőse volt minden körnek s ott vették rá baráti, hogy kalandjait, nevezeteseb oroszlánvadászatait egyszerűen leírva, adja át a nyilvánosságnak. E könyvbéli előadásában nem nevezi az általa megölt oroszlánok számát, kalandjaiból is csak egy kettőt mond el, minden dicsekvő, nagyító frázis nélkül, a helyzet és eset tárgyalagos hű festésére törekedve s inkább fölfedezéseit, tapasztalatait, használatos szabályait közli s eszerint nemcsak a szenvedélyes vadász, katona vagy psychogra, de a természetbarátra nézve is tanulságos olvasmányt szolgáltat.

„Ez alkalommal párisi lapok egy bizalmas párbeszédét közlék egyik jó barátjával, mellyben őszinte vallomást tesz azon érzésről, lelki állapotról, melly őt e veszélyes kalandokon elfogja.

„Mindenkinek van hivatása kedves barátom — így szöla Gérard — s az enyém az, hogy oroszlánra vadásszak, ámbár én nem vagyok ellensége, ellenkezőleg, én szeretem, csodálom az állatkirályt; s az ember csak bitorolja a nevet, hogy magát tartja annak. Ha ön látna egy oroszlánt, nem olly nyomorékot, mint minőt Európában mutogatnak, melly után még csak fogalma sem lehet arról, minő lehet egy igazi, — ha ön egy valódi oroszlánt látna a szabadban, mellynek ordítása három órányira hallik; ha látná ön közelíteni nyugodtan és büszkén, hatalmas mozdulataival s ama kellemmel, melly a macskafajnak sajátja, ereje és ügyessége méltóságában; ha látná ön bámulatát, midőn az embert megpillantja, az egyetlen lényt, melly őt bevárja és szemébe nézni mer; ha tanuja volna minden faju állat rémületének, mellyek e korlátlan egyeduralkodó közelségére reszketnek s nyögnek, nyöszörögnek, — akkor tudná ön, mi egy oroszlán. Meglehet őt ölni, de meggyőzni soha. Valahányszor egy oroszlányt elejtek, hozzálépek s látom elefántesont fehér fogait, ében fekete körmeit s ama csupa erőből álló tagokat, mellyek őt képesítik egyszerre negyvenöt lépésnyire ugrani, összecsapom kezeimet s csaknem bünbánat s önvádat érzek, kérdve magamtól: törpe ember, volt-e jogod ez óriást életétől megfosztani?

„Én — folytatá tovább — mint ön jól tudja, nyugodt, sőt szelid mérséklettel bírok. Rendszerint 60 — 70-et üt egy perc alatt ütörem, — amint azonban jön egy arab és mondja: „Gérard, itt és itt egy oroszlán van és az emberek várnak rád!“ azonnal lázt kapok s nem gondolok egyébre, mint az oroszlánra, ütörem meggyorsul s nyolczvanat is ver egy perczben. Roszul alszom, minden pillanatban fölriadok álmomból s ez mindaddig tart, míg az oroszlánnal szemközt nem vagyok. Ekkor minden fölindulásomnak egyszerre vége van, — valamint az óra megáll, ha löggőjához érnek. A nyugodtság szükségének érzete és életem fentartásának ösztöne szívemre súlyosodik s lefogja dobogását. Ekkor a legmagasb gyönyör egy perczét élvezem. Ezt a gyönyört érzem én, míg az oroszlánra czélzok s én rögtön rá czélzok, amint meglátom. Ha tizenöt lépésre közelít, akkor el van veszve. Mióta bizalmasabb vagyok iránta, néha egy-egy löalkalmat el is szalasztok, hogy élvezetemet megújítsam. Végre megnyomom a ravaszt s meg vagyok mentve, ha az oroszlán körmeit

rögtön húsomban, fogait csontjaim között nem érzem. Ekkor ügyekezem a löporfüstön áttekinteni. — Az oroszlán vagy meg van halva, vagy felém közelit, vagy lassan elmegy — mert az oroszlán soha el nem fut. Ha meg van halva, (a mi ritkán történik, mert az általam elejtettek közül csak négy esett el az első lövésre) akkor várok, míg a halálvonaglásoknak teljesen végük van, a mi szinte soká tart, mert ez állapot oly erős, hogy még a halált is megfárasztja; — ha már nem mozdul, akkor nyugodt vagyok, mert ő sokkal büszkébb, semhogy tettesse magát mint a róka vagy a farkas; én tehát hozzámegyek, álmélkodva rajta, a hogy ő méltóságteljesen és még mindig szépen a vérázott és szétkarmolt földön elnyúlik s mint mondám, szinte a lelkiismeret mardos, hogy megöltem. Habár a zérus alatt tíz fokig hideg volna is, még is szinte fordóm az izzadságban; idegeim, izmaim egyszerre megtágnulnak, s általános bágyadtságot érezvén, keresek egy követ, hova letiljek. — Ha az első lövésre nem esett el, sietek a másik csövel utána, azután félreteszem fegyveremet, előveszem a másikat s lövök, ameddig az oroszlán elesik — stb.“

Vegyesek.

Lord Derby lovainak árverése. — Lord Derby miniszterelnök s az angol lótenyésztők egy nevezetesebbje kijelenté, hogy miután az állam iránti kötelezettségei miatt meg nem jelenhet a gyepen, lovain túl ad s nyilvános árverést hirdetett. Képzelték, hogy az árverésre tömérdek tenyésztő és idomár jelent meg, annál inkább, mert az eladás színhelye Doncaster — s az idő a versenyek ideje volt. Az eladók sorozatában 22 ló állott hiányzott azonban ezek közül Longbow hágó mén, valamennyi tenyész-kancza és idei csikó. A 22 eladó közül elkelt tizenkettő; a többi tizet maga a tulajdonos tartotta meg. E körülmény némelly ellenzéki lapnak ama gyanúsításra adott alkalmat, hogy lord Derby csupán silányabb lovain való túladás végett hirdeté az árverést s jó lovait is (mellyeket aztán maga tartott meg) eladóknak hirdeté, csakhogy annál több vevő gyűljön össze. E gyanúsítást azonban megzáfolja az, hogy az árverés a „megtartási jog fenntartásával“ volt közzétéve; továbbá a nemes lord nem is szándékozik a tenyésztéssel és versenyzéssel felhagyni s ez utóbbiról csak addig tesz le, míg az „állam iránti kötelezettségei“ elfoglalják idejét; végül eszébe juthatott lord George Bentinek példája is, ki egész ménesét s ebben Surplicet is eladta, melly aztán a következő évben az epsomi nagy Derby-díjat nyerte el. Nem csoda tehát, ha lord Derby élt a fenntartási joggal s nem bocsátá ki kezéből a lovakat, mellyeknek árverési légmagasabb kínált ára nem érte el az általa kívánt mennyiséget. Toxophilitet lord Glasgow 2500 fonton vette meg.

Csákó oct. 29. 1858.

Negyedik éve már, hogy Hubert védurunk semmiféleképen sem akar kegyelmesnek mutatkozni; határtalan szárazság teszi majdnem lehetlenné a vadászatot, rontja lovainkat minden lépten nyomon; alig lehetséges bátran ugratni egy árkot mert márványkemény gyepre, tarlóra, vagy útra ugrik hű állatunk.

Mindamellett falkáink e szomorú viszonyokhoz képest rendkívül jól mennek, valamint sebességre, úgy jó szagra és nyugalomra nézve is. Oct. 18-ika óta foly itt a vadászat s azóta 16 fogás történt, mi valóban feltűnő sok, ha meggondoljuk, hogy a falka sűrű porfellegtől körülvéve dolgozik.

Tegnap már 15 lovas jelent meg a téren, miután eddig 1. 2. legfelebb 4 lovas volt szemlélhető.

November 14-én leend itt a díjagárászat, mellyen mindennemű jelenhet meg. Gróf Károlyi György magyar házigazdai szivessége gyűjti egybe e napra azős magyar sport kedvelőit. — Nov. 15-én lesz a vadászverseny, melly eddig sik volt ugyan, de ez idéntől kezdve 15 akadállyal akadályversennyé van átváltoztatva; — ugyanaznap lesz a 4 éves félvér és egy ivadékverseny; e szerint tehát ha az idő kedvez, lesz sportunk elég.

Az öreg Boka tegnap húzta a társaságnak s Hubertre ismét eljő; az öreg nagyon megszerette Csákót.

B. P. F.

Eladó lovak.

Két csődör; egyike almás szürke, másika pedig gesztenyebarna (az utóbbi jegy nélkül) mindkettő rendkívüli ügető, igen erős alkotásnak, nyolcz és kilencz évesek, különösen magyar menseshez ajánlhatók. — Bővebb tudósítással szolgál Pozsony közelében fekvő ivánkai uradalom igazgatósága.

Egy 8 éves sötétpej hack pony 15½ m. alkalmas vadászló, néhány hét előtt érkezett Angliából, Almásy Vinceze úr tulajdona. A ló Tarna-Mérán, Heves megyében áll, kívánatra beküldetik Gyöngyösrre. Ára 1000 pft.

Aszódon b. Podmaniczki Armin úrnál:

Két sötétpej hámos ló, az egyik 5 éves 16½ markos; a másik 6 éves 16¼ markos. Áruk 600 pengő forint.

TARTALOM:

Áradi lóversenyek. — Angol lóversenyek. — Tigrisvadászat Keletindiában — Sportirodalom. — Vegyesek. — Csákó oct. 29. 1858. — Eladó lovak.

Megjelen e lap minden hó 10. 20. és 30-án egy iven. Előfizetést elfogad a szerkesztőség Pesten (Szervita-tér 3 sz. 2-ik em.) egész évre 10, félévre 5 fttal pp. Az 1857-ik évi első évfolyam teljes példánya kapható 6 ft. 24 kron p. p.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő Bérczy Károly.

Pest, 1858. Nyomatott Emich Gusztávnál. Barátok tere 7. sz.